

Boodschappen

Regelmatig ga ik met m'n vrouw mee naar de supermarkt voor de dagelijkse boodschappen.

Je zou denken dat ik dan zo langzamerhand alles wel weet te vinden, maar die veronderstelling is volslagen fout. Ik ga wel mee! Maar ik loop alleen met een winkelwagentje achter m'n vrouw aan.

Niks verkeerd aan natuurlijk want zo is het 55 jaar geleden ooit begonnen. Toen zonder winkelwagentje, dat wel.

Vorige week kwam ik er pijnlijk achter, dat ik tijdens het boodschappen doen veel beter had moeten opletten. Wat was er aan de hand? Ik mocht alleen naar de supermarkt. Of liever gezegd, ik **moest** alleen naar de supermarkt. Voor het eerst sinds jaren lag m'n echtgenote, geveld door een keelontsteking, koorts en hoofdpijn, ruim drie dagen aaneen op bed.

Gek genoeg maakte ze zich zorgen om mij." Je kunt toch geen drie dagen alleen maar brood eten"!

"Ach, ik ga wel wat halen bij de chinees" zei ik, maar dat was er natuurlijk niet bij. En zo pakte ik een papiertje en een potlood om alle wensen te noteren.

Dat viel ook al tegen, want door de keelontsteking was het praten pijnlijk en de woorden moeilijk te verstaan dus toen schreef ze zelf het briefje vol en dat kon ik dan bijna weer niet ontcijferen. Kunt u zich de situatie een beetje voorstellen? Nou, nou.

"Kijk naar de datum" zei ze nog. "Volgens mij is het al drie dagen vrijdag de dertiende" probeerde ik nog leuk te doen, maar die opmerking ging verloren in een hoestbui. "Op de verpakking" hoorde ik nog net tussen het hoesten door.

Enthousiast sprong ik na een tijdje op de fiets richting supermarkt. Alles was gecheckt - sleutels mee - portemonnee mee - bril mee - en natuurlijk het briefje niet vergeten! Zelf zou ik altijd bij de dichtstbijzijnde supermarkt boodschappen doen maar daar kwamen we (bijna) nooit.

"Weet je wat", dacht ik bij mezelf, "ik ga waar ik alles weet te vinden" Mooi niet, dus.

Het begon er al mee dat ik geen muntje had voor het winkelwagentje. Het kassameisje stuurde me naar de informatiebalie. Daar was ik expres voorbij gelopen want er waren daar "vijf wachtenden voor u". Eénmaal tussen de rekken bleek de volgorde van het lijstje in flagrante tegenspraak met de looproute. Je zou er het heen en weer van krijgen. Met twee van de twaalf artikelen op het lijstje heb ik heel veel moeite gehad.

De kippensoep zag ik bijna direct. Ander halve liter kant-en-klaar in een pak. Makkelijk toch?

In een pan, de vlam eronder en hup... kippensoep. Maar de twijfel sloop toe. Zo'n verpakking had ik thuis nog nooit gezien. Verder zoeken dus en ja hoor, na vijf minuten vond ik een veel kleiner pakje met een soort strooisel erin en dat bleek ook kippensoep.

Toen de kaas. Ik boog mij over de kaasvitrine en keek zoekend rond. "Kan ik u misschien helpen mijnheer" klonk het vriendelijk. "Ik zoek kaas" zei ik een beetje schaapachtig. "We hebben ook voorverpakte kaas die ligt rechts een eindje verderop, voorbij de melk". Wat een geweldige reactie. Ze heeft vast ook zo'n soort opa als ik, dacht ik nog. Eenmaal aangekomen bij de voorverpakte kaas sloeg de schrik mij om het hart: Plakken kaas of een stukje - 48+, 30+, 20+, met minder zout, zoutloos, jong, belegen, oud, brokkel en dat in horizontale rijen uitgesteld van meerdere verschillende merken.

Bij thuiskomst lag m'n eega in diepe rust.

Zo kon ik de jong belegen 30+ kaas met **bieslook en tomaten** een beetje achter in de koelkast wegstoppen. Foute koop natuurlijk!

Vol overgave begon ik aan soep. "Heerlijk" zei ze "goed voor de keel" en schonk me een dankbare glimlach. En de liter water die nodig was om de kippensoep te bereiden? **Helemaal zelf gekookt !!!!!**

Reageren? a.dekok@kbogoes.nl

Hermidad